

Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Senatorowie Senatu RP
Marszałek Senatu
Szanowny Pan
Tomasz Grodzki

Petycja

W interesie publicznym proszę o podjęcie kroków, które doprowadzą do „zmiany” (*vide* § 82 ZTP) art.209 kk.

Proponuję uchylene § 3 art.209 kk.

Uzasadnienie

Art. 209 kk poświęciłem petycję z 23 sierpnia 2021 roku, która jest opublikowana na stronie MS (pod datą 29 września 2021), Kancelarii Prezydenta RP, Sejmu (BKSP-144-IX-495/21) i Senatu (petycja nr 619).

W ww. petycji wspomniałem o, zakończonym skazaniem na karę więzienia, postępowaniu karnym wobec osoby dysponującej majątkiem kilkadziesiąt razy przekraczającym zaległe alimenty. W ww. petycji napisałem, że postępowanie karne zostało wszczęte **na wniosek** „organu podejmującego działania wobec dłużnika alimentacyjnego” (art.209 § 2 kk). Napisałem tak, ponieważ nie miałem pełnych informacji o tym kazusie. Dopiero później poinformowano mnie, że wszczęcie postępowania nastąpiło **nie na wniosek** organu, ale organ (i to nawet nie organ właściwy dłużnika, ale organ właściwy wierzyciela!) wykorzystał art.304 § 2 kpk i zawiadomił Policję o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez ociągającego się z płaceniem zasądzonych alimentów.

Mówiąc inaczej, organ obszedł przepisy ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (dalej: ustawa o pomocy), a mówiąc dokładniej nie wykonał tych przepisów, tylko od razu wykorzystał art.304 § 2 kpk i złożył na Policję zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez alimentarza, a Policja wykorzystała nawet nie art.209 §3 kk, ale art.303 kpk i wydała postanowienie o wszczęciu dochodzenia przeciwko alimentarzowi.

Proponuję uchylenie paragrafu trzeciego art.209 kk, ponieważ ten paragraf umożliwia obejście ustawy o pomocy. To §3 przyczynia się do tego, że organ właściwy dłużnika alimentacyjnego może nie podejmować (przewidzianych przez ustawę o pomocy) działań wobec tego dłużnika (*vide* np. art.5 ust.3b pkt 1 ustawy o pomocy). Co więcej, organ ten może nawet nie zwracać większej uwagi na rzetelność postępowania egzekucyjnego. We wspomnianym wyżej kazusie, komornik w praktyce nie prowadził egzekucji, a nawet wystawił rażąco niezgodne z ustawą i rozporządzeniem „Zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych”. I tak, rubryka III tego zaświadczenia (formularza) jest rażąco wadliwie wypełniona, a rubryka IV wcale nie jest wypełniona.

Co więcej, policjanta, prokuratora (zatwierdzającego akt oskarżenia) i sędziego nie zainteresowało rażąco wadliwe „Zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych”, ani rażące łamanie procedur precyzyjnie określonych w ustawie o pomocy, prowadzących do uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych i do odebrania prawa jazdy. Alimenciarzowi nie zostało nawet odebrane prawo jazdy (*vide* art.5 ust.3b pkt 2 ustawy o pomocy), co mocno wstrząsnęłoby alimenciarzem, bo bez prawa jazdy nie mógłby prowadzić działalności gospodarczej. Policjant, prokurator i sędzia kierowali się głównie jedną myślą: ponieważ alimenciarz nie płacił przez 3 miesiące, to powinien zostać ukarany i to od razu z art.209 § 1a kk, bez sprawdzenia, czy rzeczywiście doszło do niezaspokojenia „podstawowych potrzeb życiowych”.

Kto poszpera w Internecie, ten może dojść do wniosku, że w Polsce kazuśów podobnych do opisanego może być nawet parę tysięcy, czyli może być także parę tysięcy skazanych czy tylko oskarżonych w wyniku postępowań karnych wszczętych przez Policję z urzędu wobec alimenciarzy, którzy **nie** zostali wcześniej uznani przez organ właściwy dłużnika za uchylających się od zobowiązań alimentacyjnych.

Być może ktoś powie, że pisanie wniosków, o których jest mowa w art.209 § 2 kk, jest trudniejsze niż pisanie zawiadomień, o których jest mowa w art.304 kpk. Twierdzę, że to nie jest trudniejsze.

Uważam, że gdyby ściganie mogło być wszczęte tylko wobec dłużnika alimentacyjnego (uznanego za takiego po rzetelnie przeprowadzonej egzekucji) i tylko na skutek wniosku (o którym jest mowa w art.209 § 2 kk), ale tylko po wcześniejszym uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązania alimentacyjnego, to byłoby to korzystne dla głównych zainteresowanych, a zwłaszcza dla osoby uprawnionej do alimentów i budżetu państwa, z którego są finansowane: fundusz alimentacyjny, sądy i zakłady karne.

Podpisem zaufanym podpisał
Roman Jacek Arseniuk

Oświadczenie

Wyrażam zgodę na zamieszczenie na stronie internetowej powyższej petycji zawierającej moje imiona i nazwisko.

Podpisem zaufanym podpisał
Roman Jacek Arseniuk

